

Aires de l'Empordà

Arnau
Planas Vilches

Subcampió del campionat d'Espanya de Joves Promeses en carrabina d'aire a la categoria de cadet masculí.

Contraportada

Homentos
Jaume Planas

pàg. 7

Aires de l'Empordà

SU- MA- RI

Editorial	2
Cabanelles viu i festiu	3
Informació Municipal.....	4
Modificació ordenances	
Punt wifi	
Associació de micropobles	
Ass cultural Mont Fluvià	
Obra N260 a Queixàs	
Subvenció cementiris	
Canal whatsapp i eBando	
Eleccions 10N	6
Homenots.....	7
25 de novembre.....	10
Reobertura de Can Vilar	11
Un mal son	12
L'ADF informa.....	13
Vials dolents o.....	14
Receptes casolanes	15
Esport d'elit: Arnau Planas	16

Telèfon Ajuntament: 972 56 51 61
butlleti_aj@hotmail.com

Diputació de Girona

EDI- TO- RIAL

Aquí ens teniu, altra vegada puntuals a cada casa. Aquesta vegada però, amb canvis que esperem que us agradin.

Hi trobareu nous espais fixos a cada número, com ara "Homenots" on coneixerem més a veïns ja coneguts, una recepta gastronòmica que cada vegada ens l'oferirà una persona diferent, un "collage" d'imatges dels actes festius d'aquest trimestre, l'explicació de tot el que es cou a l'ajuntament presentat de forma diferent, espais que continuen com ara la informació de l'ADF, l'editorial, col.laboracions particulars que no sols son benvingudes, sinó que intentarem promoure i augmentar...

A la portada hi trobem una fotografia que creiem ha de fer escola: Les Dones de Cabanelles ens ensenyen el camí a seguir si volem un poble actiu i en marxa.

Una de les informacions que ens arriben de l'ajuntament fa referència a l'aprofitament de les xarxes socials per augmentar i perfeccionar en el que es pugui la comunicació entre tots plegats, com és la creació d'uns canals de whatsapp i eBando, sempre cercant la millora del contacte i l'eficiència d'aquest que pel sol fet de la rapidesa que comporta, ja és un pas endavant en la preservació de la qualitat de vida. I, de fet, "Aires de l'Empordà" també és un mitjà que fa possible la comunicació entre tots plegats, amb l'afegit que, a més d'informació –en aquest cas no pas urgent ni ràpida, doncs la nostra trobada és trimestral, i si alguna publicació fos urgent, ja s'hauria passat- l'afegit que ens aporta és que ho tenim sobre suport de paper i, a diferència d'allò digital, te vocació de perdurar. Quan volem que qualsevol informació, opinió, treball no se'ns obli, sempre diem "posem-ho per escrit!" I això és el que fem quan recopilem tot allò que volem publicar: ho escrivim.

Aprofitem per desitjar-vos molta felicitat no tan sols per aquestes festes i per l'any nou, sinó per cada dia. I no ens oblidem que continuem sofrint amb els que sofreixen. Continuem tenint persones a la presó per haver intentat fer possible allò que la majoria del nostre poble els va demanar que fessin. Ho van fer en el nostre nom i ells en pateixen les conseqüències. El seu destí també el volem nostre. Amb aquests desitjos també el de la seva i nostra llibertat.

CABANELLES VIU | festiu

Festa de Cabanelles

Hereu i pubilla 2019

Festa dels avis 2019

Taller de panallets a Espinavessa

ESMORZAR SOLIDARI
MARATÓ DE TV3
De 9 h a 11 h
Botifarra, pa amb tomata i vi de l'Empordà
a les 11 h **Cançons** amb
"La Taverna del Xatrac"
Lloc: La Sala de
CABANELLES
A les 12 h
Presentació dels nous canals d'informació municipal (Whatsapp, eBANDO)
Donació: 8 €
Cof. Adh.: Avui Cabanelles - La Taverna del Xatrac - ADF

Cabanelles amb la Marató de TV3

Modificació ordenances 2020

Al ple de l'Ajuntament celebrat el passat dia 6 de novembre es va fer l'aprovació provisional de les modificacions de les ordenances fiscals per a l'any 2020, i que son:

- A l'impost sobre construccions, instal·lacions i obres (ICIO) .
Tindran una bonificació del 95% d'aquest impost les obres d'instal·lació de plaques solars per autoconsum.
- A l'impost sobre vehicles de tracció mecànica (IVTM).
Tindran una bonificació del 50% d'aquest impost els vehicles híbrids o elèctrics.
- Taxa per recollida, tractament i eliminació d'escombraries i altres residus urbans.

Fins 2019, a l'ordenança fiscal s'hi establien tres taxes diferents: una per habitatge, una altra per local comercial i una tercera per restaurant.

Pel 2020, afegim una quarta classificació, i que son els habitatges d'ús turístic, cases rurals i hotels, que no estaven contemplats i s'assimila a la de local comercial. Així les taxes per a les escombraries 2020 queden com segueix:

Habitatge	33€/trimestre
Habitatge buit	17€/trimestre
Local comercial	99€/trimestre
Local comercial sense activitat	50€/trimestre
Habitatges d'ús turístic, cases de turisme rural i hotel	99€/trimestre
Restaurant	198€/trimestre
Restaurant sense activitat	99€/trimestre

Instal·lació de punts wifi gratuït

Des de l'Ajuntament ja fa un temps que estem sol·licitant una subvenció europea per a instal·lació de punts wifi gratuïts i en la darrera convocatòria ens van atorgar un bonus de 15.000€.

L'actuació consisteix en col·locar un nombre determinat de punts wifi per poder accedir a internet de manera gratuïta ja sigui amb el mòbil o un

ordinador. Alguns punts han de ser a l'exterior (per exemple els carrers de Cabanelles i Espinavessa) i altres interiors (per exemple al local polivalent de Cabanelles i al local de les antigues escoles d'Espinavessa o l'Ajuntament). Ens cal veure quants punts podem posar i els condicionants que ens imposen per a aquests punts.

Nous canals de comunicació de l'Ajuntament

Des de l'Ajuntament estem preparant un nou sistema per comunicar-nos amb els vilatans. Aprofitant les noves tecnologies, farem una llista de comunicació amb la gent que ho desitgi a través de les aplicacions ebando i whatsapp.

Es donarà d'alta un canal de comunicació dins l'aplicació ebando que anomenarem Ajuntament de Cabanelles o Informació municipal de Cabanelles (està per veure) i en aquest canal, s'hi podrà adherir tothom qui vulgui de manera gratuïta.

LA idea és enviar informació d'interès per a la gent de tot el municipi.

Per altra banda, i per donar un servei més personalitzat, es faran grups de difusió de whatsapp per a difondre missatges més concret i per zones. Una llista de difusió per Cabanelles, una per Queixàs, una per Vilademires, una per Espinavessa i una per St Martí i l'Estela. Això permetrà enviar informació més dirigida si fos necessari.

Per a l'ebando, l'usuari decideix si vol rebre o no aquesta informació sense necessitat de donar cap dada personal però per al whatsapp, cal recopilar les dades de les persones interessades i segons la llei de protecció de dades cal que ens autoritzeu.

Així doncs, tothom qui tingui interès en poder rebre les comunicacions via whatsapp s'ha d'adreçar a l'Ajuntament o a qualsevol dels regidors per tal de signar aquesta autorització i facilitar les dades de contacte.

Obra N260 a Queixàs

Les obres de la N260 a Queixàs estan en la seva recta final però, a final del més de novembre se'ns va comunicar a l'Ajuntament (i aprofitem el butlletí per

fer-ho extensiu a tothom) que la carretera quedarà oberta en breu però no estarà enllestit encara l'accés a Queixàs. Per tant, l'únic accés a Queixàs serà pel trencant de la Guixera i, segons diuen, calculen que aquest inconvenient s'allargaria uns 2 mesos a comptar des de l'obertura de la N260.

Des de l'Ajuntament ja els hem fet saber que la gent del poble n'està molt farta i que ja passa de mida, la resposta és sempre la mateixa, que fan el que poden tan ràpid com poden i no sortim d'aquí.

Subvenció cementiris

En l'anterior butlletí havíem anunciat que teníem la intenció de fer millores als cementiris de Queixàs i Cabanelles perquè comptàvem amb una subvenció. Finalment no ens l'han atorgat i no podem dur a terme les actuacions que teníem previstes. No obstant mirarem de fer les actuacions que siguin urgents.

L'Associació cultural "Mont Fluvià"

- Una eina de difusió i creació cultural en tot el seu ampli espectre.
- Un espai per fomentar la relació i convivència entre els pobles.
- Per organitzar activitats de lleure, per a infants i joves, i per promocionar la vida sana i l'envelliment actiu.
- Fomentar la lectura i l'intercanvi de llibres, cd's , etc.
- Per organitzar i promocionar les festes tradicionals i populars.
- L'associació neix amb la intenció de col·laborar i cercar complicitats amb altres associacions i municipis propers, i afavorir la cooperació territorial.
- La seu de l'associació és al Local Polivalent de Cabanelles.

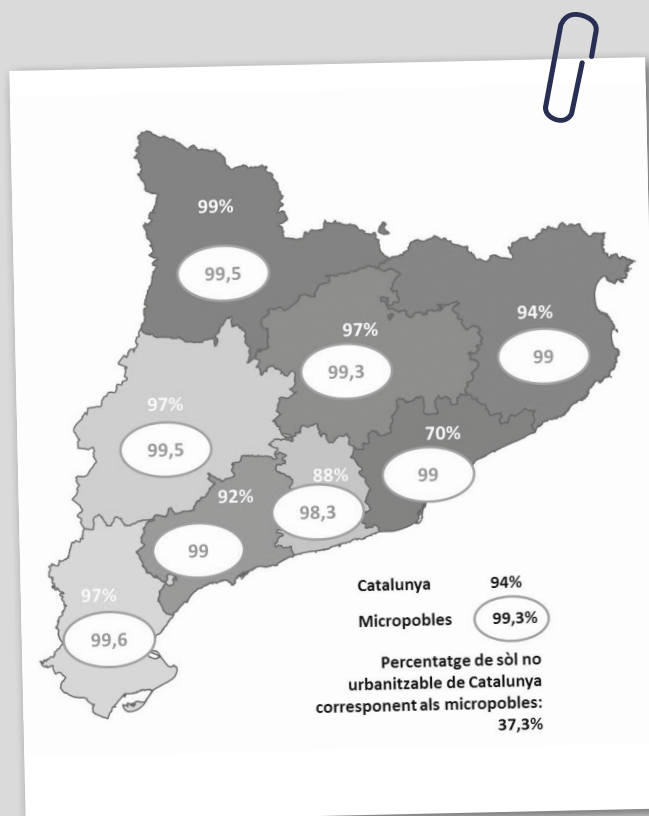
Associació de Micropobles de Catalunya

Una de les novetats del nostre ajuntament en aquesta nova legislatura ha estat la d'integrar-nos a "l'Associació de Micropobles de Catalunya".

Aquesta entitat agrupa els municipis de menys de 500 habitants del nostre país. En l'actualitat en formem part 147 pobles, més de la meitat dels existents. I l'objectiu que es busca és millorar la capacitat de gestió dels nostres ajuntaments, fent-nos visibles, -és allò de que la unitat fa la força-, fet que contribuirà a que els nostres habitants visquem en unes condicions el màxim de dignes, i que continuem gaudint de tot allò de positiu que tenim els municipis petits, intentant atenuar els desavantatges, que també en tenim.

A la nostra comarca, l'Alt Empordà, els municipis amb que en som membres són:

Albanyà, Ordís, Pedret i Marzà, Vilaür, Garrigàs, Palau de Sant Eulàlia, Cistella, La Vajol, Viladamat, Rabós, Boadella i les Escaules, Cantallops, Riumors, Sant Mori, Vilamaniscle, Santa Llogaia d'Àlguema, Masarac, Vilanant, Sant Llorens de la Muga, Pontós, Siurana i Cabanelles.

RESULTAT ELECCIONS GENERALS DEL 10N 2019 I COMPARATIVA AMB LES D'ABRIL A CABANELLES

CONGRÉS DELS DIPUTATS		
Partit	Abril	Novembre
ERC	55	37
JXCAT	32	30
FRONT / CUP	12	19
PSC	7	8
CS	7	0
COMÚ PODEM	7	6
PP	5	7
VOX	2	6
PACMA	2	2
PUM+J	0	2
Participació:	71,43%	65,73%

Com podem veure, la majoria de partits i coalicions tenen un vot força fidel, i també es dona la lògica social que ens diu que a menys participació, més desmobilització de l'esquerra.

Sembla que l'ensorrada de CS ha beneficiat VOX i PP, que una petita part de vots que a l'abril eren per ERC han anat a la CUP i poques variacions més.

Cabanelles no és cap illa solitària i segueix la tònica general del país.

RESULTAT ELECCIONS SENAT 10N 2019

Candidat	Partit	Vots
Jordi Martí	ERC	48
Elisenda Pérez	ERC	44
Josep Quintana	ERC	37
Josep M ^a Matamala	JxCAT	35
Josep M ^a Cervera	JxCAT	30
Laura K Corsunsky	JxCAT	25
Gemma Triedo	ECP	7
Ferran Camas	PSOE	6
M ^a Àngels Olmedo	PP	8
M ^a Josefa Celaya	PSOE	8
Xavier Ranguel	PSOE	8
Daniel Ruiz	PP	7
Marta Domènech	ECP	7
Sebastián Mateo	PP	7
W Alfonso Palacio	ECP	5
Albert Benítez	PACMA	4
Esteve Huguet	PCPE	3
M ^a Rosa Blasco	PACMA	3
F.Javier Domínguez	VOX	2
Maria Paz García	CS	2
Miriam Pujola	CS	2
Vito V García	CS	2
Elisabet Requena	PUM+J	1
Jesús Osorio	IZOP	1
Alex Martínez	PCPE	1

T. 972 565 498
www.mayne.cat • taller@mayne.cat
 Ctra. N-260 · Km 41, Pol. Ind. La Timba
 17742 Avinyonet de Puigventós

RESTAURANT

CAN ROCA
 D'ESPONELLÀ

17832 ESPONELLÀ - Tel. 972 59 70 12

L'estètica

Mòb.: 650 167 960 (Sandra)
 Hores convingudes

Homenots

L'encapçalament d'aquest nou espai pot fer pensar a la gent més "lletrada" que volem fer una crítica del llibre d'en Josep Pla que porta aquest títol, o que ens hem passat a Vox reivindicant un lloc pels mascles obviant les dones. Res més lluny de la realitat. Primer de tot perquè no li arribem a la sola de les espartenyas i segon perquè en Pla és en Pla, icona de la nostra literatura. I respecte al gènere, quan les protagonistes siguin dones, l'espai continuarà anomenant-se "homenots" i no "donotes" com seria la conversió literal, perquè no estem parlant de dones i homes, sinó d'humanitat.

Però en el que sí volem assemblar-nos de la forma més modesta, és en biografiar en petit format a tot un seguit de vilatans del nostre municipi. Asseure'ls a taula i fer-la petar: anècdotes, alegries, tristeses, empenyades i moments de goig que els han acompanyat en la seva vida. Amb qui objectiu? Conèixer una mica més a les persones, dones i homes que han fet possible que el territori, el poble i la societat en que vivim sigui com és. Per això li hem manllevat el títol. Esperem que us agradi.

JAUME PLANAS

El gran de quatre germans, nascut a Cal Cucut, a la una de la matinada del dia de Nadal del 1941. El seu pare va haver d'anar a buscar la comadrona que va assistir al part, que vivia a Can Llansa de Segueró.

Deixeu-me començar dient que parlar amb aquest home és un plaer. Però no és fàcil conduir una conversa, perquè parla pels descosits i anem de dalt a baix i de dreta a esquerra sense pauses. I en lloc de començar pel principi, em vaig veure parlant del servei militar, de romans i de la Sofia Loren per començar...

Va ser quan feia el servei militar, que van demanar voluntaris per anar a fer d'extres i d'actors en la pel·lícula "La caïda del imperio romano". Dos mesos a Segovia, però no creguis que fos molt descansat. Em va tocar fer tres "papers": de soldat romà, de persa i d'esclau. Allò em va meravellar: tot era a l'engròs: els decorats, amb una espècie de poliester que s'aguantava dret a terra, amb contraforts de fusta pel darrera. El treball dels actors bons...

Recordo una escena que la vam repetir no se quantes vegades, que fèiem de romans, i dúiem llances. Havíem de pujar a una muntanya, enllà munt, que només hi havia garrigues, i quan érem a dalt. "corten!. Todos a la posición de inicio. Host..p., tu! Quin fart de córrer. I tornar a baixar i "otra toma" i tornar a pujar... i així tot el dia! Repetien molt aquella gent. I els bons també, perquè la Sofia Loren, que tenia una altra actriu que li feia de doble, només va fer una

seqüència d'un petó que li va durar vuit dies!... "Corten! La tienes que coger así!" "Va, acción!" I torna a repetir. Es molt carregós rodar una pel·lícula!

Home! Aquesta escena del petó, ni que en durés més! A mi em va ben esbrincar el director. Va ser aquest dia

que feiem d' esclaus, que anàvem tots conills, sols amb un "tapa-rabos" i prou i no vaig voler deixar el rellotge amb la roba per por que no li trobés després. I vaig pensar: et posaràs el braç al darrera i no et veuran! I em va veure: "donde se ha visto un esclavo con reloj!", vaig sentir.

Però al final, l'home estava molt content de nosaltres.

Em va donar una tarja que posava "Samuel Bronston Productions" amb un número de telèfon de Madrid i em va dir que quan acabés el servei podia anar a veure'l que tindria feina segura. Aquells actors anaven tots amb Mercedes, no pensis pas! I el millor de tot: 17.000 pessetes de l'època a la butxaca!

Quan vaig arribar a casa, li vaig dir al pare. Tu creus que m'ho va deixar fer? Ni boig, eh? El pare llavors ja tenia reumatisme i no podia treballar la terra em va dir: "tant de temps que t'hem esperat i ara te'n vols anar?"

Els hereus érem uns esclaus, en aquella època. Els meus germans van fer carrera i els que no perquè no van voler, però jo no vaig poder marxar mai de casa. No em diguis que no era d'esclau agafar una arada, carregar-la a l'esquena, amb una saca perquè no travessés el ferro i portar-la a peu cap a Can Llambert de Cal Déu de Vilademires, que hi teníem una finca. Esclau, coses d'esclau, i tenia 10 o 12 anys.

Això de la mili, a mi em va anar molt be, se que altres no van guanyar com jo, però jo el faria obligatori! No pas divuit mesos, però tres mesos, amb una instrucció dura, com a la Legió, i sabrien respectar. No com ara que obres una porta i bah! On va aquest avi! Allà obries la porta i deies: “da usted permiso, mi sargento?” “Ordena alguna cosa más?” Vaig fer la resta del servei, un any, a Menorca, d'ordenança a transmissions. Amunt i avall amb una bicicleta verda sense llum i amb roba de paisà, de Maó a “Villa Carlos”, que ara en diuen Es Castell, portant cables i telegrams. Una nit em van parar la guàrdia civil i tot.

Tornem a anar cap al principi, Jaume: on vas anar a escola?

Quan hi anava, anava a Cabanelles. Allò que dèiem dels hereus esclaus: moltes vegades, amb 11 o 12 anys no hi anava perquè tenia feina a casa. El mestre em deia: “home Jaume, ara que estaves arriat, que saps multiplicar be, et quedaràs enrera. Els altres ja sabran dividir i tu no!” Però el meu pare deia però qui és que treballarà a casa si tu no ho fas!

Primerament, de més petit anava aquí, amb el capellà, a Queixàs. Llavors érem 32 o 33 mainades aquí. I ara no hi ha ningú!

Llavors, amb nou anys vaig anar a l'escola de Lladó, perquè tenia el padrí, el pare de la meva mare que li vaig haver de fer companyia durant dos o tres anys perquè estava malament, fins que es va morir. I després si, a Cabanelles, que l'estudi era a continuació de l'Ajuntament, amb un mestre que li deien en Camós.

Hi anaves a peu a l'escola?

I tant! I llavors, al pujar, com que teníem el correu, be, el meu pare era el correu però ho feia el fill perquè caminava molt! Portava el diari i les cartes, i si hi havia certificats. I a repartir-lo! I els certificats, que ara te'ls deixen a la betzinera o els has d'anar a recollir a Navata, abans era obligatori anar a portar-lo a la casa i fer firmar a l'interessat i tu et quedaves la cartolina i l'endemà a les nou l'havia de rebre l'administració de Figueres altra vegada. I cada dia, a dos quarts de nou ens trobàvem amb el Rajoler, que era el “correu general” a Can Vilar, junt amb el de Vilademires i ho posàvem a la saca a la Teisa i cap a Figueres.

I de jove, les estones o dies que no treballaves, què feies per divertir-te. Com us divertieu el jovent d'aquella època?

El jovent els diumenges anàvem al cinema a Maià. Hi baixàvem amb la bicicleta i “rivíem o no rivíem”, hi havia dies de tot, però era una manera de passar l'estona. I un altre sistema de passar l'estona era a missa. El capellà ens feia dues misses. Jo era l'escolà i en vaig fer vuit anys. Per tant, ja veus que n'estic força ple de misses, ja n'estic saturat!

I ara continuo anant a Maià, no per anar a missa, perquè a missa sempre han dit el mateix i és més que tot, perquè tinc els amics allà i fem petar la xerrada allà al davant de l'església amb el capellà, és la segona joventut. En Miquel, el capellà és molt “campetxano” i no vol que li diguem mossèn. Un dia li vaig dir: Miquel, em sap greu perquè algun dia no ens podràs dir la missa, perquè et trobaràs amb algun control d'alcoholèmia i et “fotràn” el carnet de conduir enlaire. Ell deia que n'hi posava molt poc, però amb les misses que arriba a dir, al final em va reconèixer que potser sí tot plegat arribava a tres petits! Aquest home comença a dir misses a Montagut i va baixant!: Tortellà, Argelaguer, Sant Jaume, Besalú... o cony! És clar que se'ls beu tres petits! Algun dia lleparà, com un altre capellà de cap a La Bisbal que també en feia tantes. Va donar positiu i va llepar! Encara que fos capellà.

Com va ser que us vau conèixer amb l'Antònia?

Host..p..! (silenci i cara de rumiar molt!) això va ser...

Potser s'en recordarà més ella que tu!

D'això: deuria tenir 20 anys, abans d'anar al servei militar. Ella vivia a Besalú i la vaig conèixer a Cal Tronc, al cinema. Llavors de tan en tan feien ball, acabat el cinema. M'agradava ballar. Ella anava de companya amb la Maria del Mont, de “Sant Domingo” Elles pujaven a peu i nosaltres també, però aviat vam començar a tenir moto. Després va venir el servei militar. Nosaltres vam festejar “set anys o així o vuit” i l'any 70 ens vam casar

I vareu venir a viure aquí?

Sí, primer a Can Torres hi vam començar a tenir ovelles i el “cupo” més alt van ser 660. Amb els anys, vam instal·lar-nos aquí, refent la casa, que als baixos hi havia el bestiar, com a moltes cases i jo vaig pensar: “saps què? Fes-hi rampes a per totes les portes. Així, el dia que siguis gran, quan hakis de pujar i baixar serà més fàcil!

El pare encara era viu, però no podia treballar. Tenia les mans deformades pel dolor i tot i que prenia pastilles de tot, patia molt.

I tu vas haver d'agafar el rem de la casa?

I tant. Ja prou que m'hagués agradat més anar amb en Samuel Bronson, però aquí no hi quedava ningú per treballar. Vaig comprar-me una moto-serra i em vaig dedicar a tallar llenya. Des de Fortià fins al “desembocadero” de mar, eixamplant recs, perquè quan plovia molt tot allò s'inundava. I mira: anava fent i cada propietari que passava em pagava per les hores treballades al seu terreny: un tres, l'altre dos i anar fent. Això a més a més de treballar la terra de casa. Llavors em va sortir una

Homenots

altra oportunitat que tampoc me la van deixar fer. Va ser cap al 1968 o 69, que va venir un negociant de Palma de Mallorca a comprar verns i li va agradar el sistema que tallava i em va proposar de comprar-me un helicòpter i donar-me'l a canvi de tallar tota la serralada pirinenca que hi tenia a tallar molt de castanyer, quan acabés aquesta feina al Pirineu. Això sí, m'hauria de treure el carnet per conduir-lo. Ho dic a casa i cal que digui la resposta? "Et penses que volem que et moris o que et quedis penjat d'un pi!" Entre això i que havia de passar tres mesos a Saragossa per treure el títol i valia 60.000 "peles" i va ser que no.

I mira: ara tinc uns nebots a Camprodón, que són constructors i en tenen un de llogat d'helicòpter, pel transport de material a llocs on no s'hi pot transitar. I paguen 1.200 euros l'hora. Imagina't si hi podria guanyar diners... però potser ja seria mort!

Jaume: com va ser que et designessin Jutge de Pau?

En temps d'en Jepet, ho va ser en Pere de Can Puig, el Rajoler i en Quim Pascual, i després i m'ho van proposar. I no creguis, ja em va "emprenyar" de pensar en fer aquesta feina, perquè és impossible que quedis be amb tothom. Dos que es barallin, no poden guanyar els dos. Algú hi ha de perdre. La feina era fer d'intermediari.

Però mira, vaig agafar el càrrec el 1987 i encara l'aguanto. Anem pels 33 anys. Al principi, la gent els tenia esverats per aquí. S'emprenyaven per les termes, i especialment a Espinavessa, que sempre hi havia conflictes, però noi, ara fa un temps que tothom quiet! Encara recordo un problema de termes. Un home que estava convençut que li havien fet córrer les termes del seu terreny i les volia posar dins d'un olivet, com si les oliveres tinguessin peus. Però a base d'anar tirant cordills el vam convèncer.

Però no es va haver d'anar quasi cap vegada als Jutjats de Figueres, quasi sempre m'han cregut i ho hem pogut sol.lucionar. De fet era el que es volia. I llavors la feina es basava molt sovint en acompanyar les secretàries a portar avisos. I, és clar, elles no sabien pas on anaven i les esperava a la betzinera i les acompanyava a L'Estela, a Espinavessa.... vaja cap problema.

Jaume: així, en general: es viu més be ara que quaranta anys enrera a Cabanelles?

És més... sssss, sssi. No sé com dir-ho això. Crec que ara la gent es tenen més confiança que abans. Aleshores hi havia por de parlar. Ara la gent tampoc respalla tant. Són més francs. S'hi pot parlar... I noto que la gent també parla amb mi. A més, no soc d'aquells que busquen collonades: les coses senzilles...

En els darrers anys, pobles com Navata, Vilafant... han crescut molt, Besalú s'ha fet gran, però Cabanelles s'ha mantingut com era. Et sembla be o t'hagués agradat créixer més, també?

No, no, ja està bé així, perquè no tinc tanta feina, només a firmar i prou!

I pel demés també, ja està be així Cabanelles, sí! Perquè gaire gent ja t'emboliques massa.

I parlant de les feines del jutge, has fet algun casament tu?

I tant! Mira: en vaig fer un i al cap de vint dies ja em crida

la secretària per firmar els papers que ja es volien separar. Vint dies clavats van durar! Només per anar a fer el passeig i fora! No eren pas d'aquí aquella gent.

Be, però els altres encara duren!

Ara fa dies que no els he pogut fer, els ha fet en Martí, l'alcalde, perquè tinc un problema a la vista i no vaig be. Em van operar malament un ull i no hi tinc visió. Me'l van esgarrar. I el segon tampoc ha anat massa be, per tant també me'l van esgarrar i gual. Un pagant i l'altre sense!

Però últimament, amb el primer esgarrat començo a veure-hi be de lluny i vaig més be. No sé si és el "sistema de nerviosisme", o que, que no he quedat tant be. A més, estic pendent de fer unes proves des del mes d'agost i encara espero que m'avisin.

N'estàs content de la vida, Jaume?

De la vida? Sí, i tant que sí. Saps que passa? Que no tinc cap deute. Abans n'havia tingut i no et deixen estar be. I ara, saps el que és no deure res a ningú? Una tranquil.litat molt bona. I als bancs val més no anar-hi gaire, perquè cada vegada és una emprenyada! Ara els diners no porten res. Abans reportaven alguna cosa, encara que fossin pocs. Ara només te'n treuen per manteniment! Com si mengessin molt!

Moltes gràcies, Jaume

—

Quan acabem la conversa ens posem a remenar fotografies per posar a la revista. En surten de l'estada d'en Jaume a Menorca, moltes del servei militar, una que anava equipat per a la Processó de Dijous Sant... i en va sortir una del seu avi i padrí, en Moisès Planas, que fou alcalde. M'explica que és qui va aixecar aquesta casa que estem. Ell i el seu germà van tragar els rocs d'una altra casa que havia baixat i que es deia el Casal de Can Torres, amb una "carretilla" que es van fer ells i, quan va tenir els rocs traginats, va morir llassat!

Hem començat aquesta transcripció de la conversa amb en Jaume dient que ha estat un plaer haver començat aquesta nova secció que té ànims de col.lecció amb ell. I és cert. Per ser com és, per ser qui és i pel paper social que ha desenvolupat en Jaume al nostre territori, és un home conegut. De riulla fàcil i verb encara més fàcil. Capaç d'enllaçar tema rere tema i no acabar mai. I es nota molt quan parla des del cor, perquè tot i mantenir el mateix ritme de conversa, aquelles arrugues de la cara que es tensen quan parla, es fan més fondes.

Caravermell, la pell resseca de sol i tramuntana, modelat pels setanta-set anys i pel treball a la terra, encara que els ulls no acabin d'anar com han d'anar, disposa d'aquell radar que tenen algunes persones que fan que poques coses li passin desapercebudes.

Personalment, el tenia vist de trobar-nos aquí i allà, però ara, a més me l'estimo pel que és. I espero que aquesta lectura us hi porti també a vosaltres.

MANIFEST del 25 de Novembre

Dia internacional per a l'eliminació de la violència envers les dones 2019

D'uns anys ençà, les violències masclistes, i especialment les violències sexuals, s'han situat al centre de les notícies, les xarxes socials i, fins i tot, de les festes majors dels nostres pobles i ciutats. Aquestes violències contra les dones, tradicionalment invisibilitzades, han sigut exposades públicament per les seves supervivents per denunciar un sistema patriarcal que ens oprimeix, ens silencia i ens mata. S'ha posat en evidència el problema que són els espais públics, els locals d'oci o les festes populars, perquè aquestes violències masclistes també les patim als nostres llocs de feina i a casa.

Les violències contra les dones persisteixen any rere any, en una societat patriarcal que es resisteix a perdre un statu quo que situa les dones en una posició de desigualtat. Tot i això, les dones hem trencat el silenci i no farem ni un pas enrere. Diuen que una societat té els nivells de violència que pot tolerar i nosaltres hem dit prou. Ens hem alçat amb el crit de sororitat "jo sí que et crec, germana" perquè no hi ha cap altra resposta possible front aquest greu atac contra els Drets Humans.

Una agressió sexual a una dona no és un fet puntual, sinó una expressió més de l'estructura patriarcal, una agressió contra totes nosaltres, contra totes les dones. Aquesta violència funciona de forma alligadora, ens socialitza en la por i ens llença un missatge ben clar, sobretot dirigit a les dones més joves: volen controlar i sotmetre la vida de les dones.

Les dones hem posat nom a unes violències sexuals fins ara naturalitzades i minimitzades, hem perdut la por a assenyalar i denunciar els agressors i volem situar al seu lloc la vergonya que suposa patir una agressió sexual, perquè ja no ens volem culpabilitzar més. Per això, hem treballat des de molts espais diferents: des dels moviments feministes, des de les associacions, les comissions de festes dels barris, les administracions públiques, i això també s'ha traslladat als carrers. Hem fet palès que una societat on les dones són agredides sexualment no garanteix els seus drets de ciutadania. Encara avui es fa imprescindible seguir treballant conjuntament i coordinadament amb la implicació de totes les administracions i agents socials per l'eradicació de totes les violències masclistes i la reparació de totes les supervivents.

També cal reconèixer la lluita constant i incansable dels moviments feministes, que no han deixat de crear les contranarratives sobre la violència sexual que ens

volen infondre la por. Aquí, les dones joves han estat la punta de llança d'aquesta transformació. Elles són les protagonistes d'aquest punt d'inflexió, esdevenint la generació d'un canvi tan urgent com imprescindible. Els moviments feministes han sortit al carrer dia rere dia i han cregut sempre en les supervivents. Han fet saber que el consentiment és un element central a l'hora d'entendre la sexualitat, que el consentiment és reversible i que cal renovar-lo, que només un sí és sí i que tot això és innegociable. També han denunciat una justícia patriarcal que reproduïx el sexisme en les seves sentències i deixa impunes als agressors.

Per últim, no volem acabar aquest manifest sense reconèixer la força, el coratge i la valentia de les dones, de les supervivents i de les que han estat assassinades, de les que han trencat el silenci i de les que lluiten dia a dia per fer-ho. Germanes, no esteu soles!

El moviment feminista és imparable i la nostra sororitat és la nostra força. **Cridem juntes: si en toquen a una, ens toquen a totes!**

Cada vegada que sentim a parlar que l'ONU ha assenyalat un "Dia internacional de..." vol dir que allò no marxa, o que estem davant un repte dels grossos i ens cal adquirir molta consciència per superar-lo. I aquest n'és un bon exemple.

Aquest de la violència contra les dones, regal del sistema patriarcal que ens molesta a tots però sols oprimeix les dones, és estructural. I si la violència de gènere està legitimada en la nostra societat, també ho és en els cervells dels seus protagonistes i dels professionals que l'atenen: policies, jutges i jutgesses, advocats/ades, professionals socials i sanitaris i demés. Perquè tots hem estat socialitzats pel patriarcat.

REOBERTURA DE CAN VILÀ

Aquest any 2019 es tanca a Cabanelles amb la reobertura d'un dels restaurants històrics a casa nostra: Can Vilà. Aquest local, estratègicament situat a l'encreuament de les carreteres GIP 5121 cap a Crespià i Banyoles, de la GIV 5238 cap a Lladó i que mena a la GIV 5237, i al peu de la N260 cap a Figueres i Besalú, després d'un llarg període de temps d'estar tancat i després d'unes reformes que l'han engrandit i embellit, torna a obrir de la mà del Grup Vilanova (Plats cuinats Vilanova, amb cuina a Olot i Girona, Vilanova Esplai, Cuinats del Gourmet...), especialitzats als inicis en elaboració i distribució de càtering i que, segons la seva pàgina web, serveix el 2018 més de 5.300 menús escolars diaris. A Cabanelles, amb la raó social Nou Can Vilà, S.L.

Esperem que tinguin un procés d'implantació favorable i sigui per molts anys. I així, a banda d'acomplir els normals objectius empresarials, puguin donar continuïtat a aquest edifici, punt de trobada durant molts anys de traginers, transportistes, turistes i amants de la bona cuina casolana, i que ha tingut certa importància com a punt de socialització en un territori en que hi ha pocs llocs de trobada.

UN MAL SON!

EL CIS RETOMA SUS ACTIVIDADES (Santiago Alba Rico i David Fernàndez)

Recordarán nuestros oyentes que tras la tercera repetición de las elecciones, hace ahora un año, y la investidura de Santiago Abascal como presidente del gobierno, el consejo de ministros decidió suspender provisionalmente las actividades del CIS, “ideológicamente tendencioso”, según la sentencia de la comisión encargada de valorar sus trabajos. Pues bien, esta mañana el ministro de Información y Turismo, Pablo Casado, ha presentado con satisfacción ante los medios oficiales los datos de la flamante encuesta del nuevo CIS, llamando la atención sobre la esperanzadora transformación de nuestra España democrática en solo 12 meses. Según la encuesta, en efecto, entre las cinco mayores preocupaciones de los españoles se encuentran, por ese orden, el precio de las entradas de las corridas de toros, el horario de las misas dominicales, la mala educación de los jóvenes en los transportes públicos, el creciente alcoholismo entre las mujeres y el descenso demográfico. Sólo en decimocuarta posición aparece el aumento del paro y la crisis económica y, en cuanto al cambio climático, cae al último lugar, como inquietud residual de una minoría progre y rica que el ministro ha descrito como “poco española”. La encuesta del CIS señala asimismo las instituciones mejor valoradas por la población que, en orden descendente, son las siguientes: la corona, la policía política, la censura, los campos de concentración para extranjeros y los centros de acogida para maridos maltratados. En cuanto a las cinco medidas del gobierno más celebradas por los ciudadanos, el acuerdo es casi unánime: la ilegalización de los partidos, la abolición del régimen autonómico, la penalización de la homosexualidad, el restablecimiento de la pena de muerte y el bombardeo de Barcelona. Amnistía Internacional, que ha condenado estas medidas, denuncia asimismo la manipulación de la encuesta del CIS, acusación a la que ha respondido el ministro de Información y Turismo anunciando una gran demostración cívica en la plaza de Oriente para el próximo domingo: “millones de españoles”, ha declarado Casado, “mostrarán espontáneamente su desprecio hacia las injerencias extranjeras y su apoyo al nuevo gobierno de salvación nacional”. Los cinco diputados del PSOE, tras una corta deliberación, han confirmado su participación en el acto. “Hubiéramos preferido que se hiciera el sábado”, ha declarado Pedro Sánchez, “pero somos ante todo una oposición responsable y no haremos nada que desestabilice nuestro país”.

Anticipar-se contra la distòpia. Impedir el pitjor. Imaginar també el que no volem. I estar preparats. “El CIS retoma sus actividades” ha estat escrit per Santiago Alba Rico i en David Fernàndez el va portar a El Racó de Pensar de Catalunya Ràdio. I nosaltres el portem aquí perquè també ens ajudi a pensar. Gràcies pel préstec.

A dalt David Fernàndez, a baix Santiago Alba Rico.

Ja ben entrat l'hivern i el fred, la nostra agrupació es posa de nou en marxa per a tenir cura dels camins del municipi.

Assemblea ADF 2019

El passat dissabte 21 de desembre va tenir lloc al local polivalent de Cabanelles, l'assemblea general ordinària de la nostra ADF.

Com sabeu és l'eina que tenim, com a associació sense ànim de lucre, per a exposar el que hem fet i explicar els nostres projectes més propers. La reunió va aplegar propietaris forestals i voluntaris, que van intercanviar opinions i proposar possibles noves actuacions.

En acabar es va servir un refrigeri entre els assistents. És important apostar per aquest contacte directe entre l'Ajuntament, els propietaris i l'ADF. Prova d'això és que als municipis on no es produeix, és molt difícil mantenir una ADF activa i que treballi de manera efectiva per la millora de la xarxa de camins. Per altra banda, nosaltres mai hem cregut en una ADF com a simple gestora de subvencions públiques, sinó basada en el valor afegit que aporten els voluntaris, veïns i propietaris amb la seva feina, interès i col·laboració.

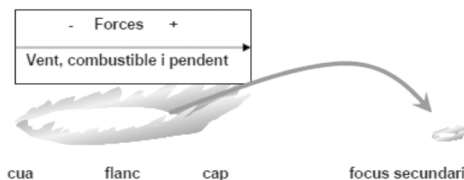
Curs de formació

Tal com s'avançava en l'anterior butlletí, el passat octubre va tenir lloc un curs impartit pels bombers, al parc de Santa Coloma de Farners. Va consistir en tres jornades, dues de teoria i una de caràcter pràctic, amb un examen final que capacita als voluntaris a tenir el carnet groc. Com sabeu, als nous voluntaris se'ls exigeix cert nivell de formació tècnica per afrontar una emergència amb unes mínimes garanties d'eficàcia.

Hi van participar una vintena d'assistents d'arreu de la província, dos dels quals de Cabanelles.

Imatges de les classes de teoria i un dels gràfics treballats

PERÍODE PER A CREMAR

Durant tot l'hivern és permès de fer cremes controlades amb permís de l'Ajuntament.

Nous voluntaris

Tenim la sort de comptar amb noves incorporacions. Dos veïns de Cabanelles, la Yolanda i en Francesc de Cal Menut, que ens ajuden sempre que poden, i aporten noves idees i empenta a tot el grup. Benvinguts!!

L'ADF us desitja bon any 2020 a tots!!

PERE-PAU
Mòbil: 607 867 711
FUSTERIA - EBENISTERIA
i tot tipus de reparacions
fusteriaperepau@gmail.com

HOTEL
MASIA LA PALMA
GASTRONOMIA & SPA

www.masialapalma.com
972193137 - info@masialapalma.com
Espinaressa - Girona

bosquerols
VENDE DE
LLENYA

info@bosquerols.cat
636 900 179 / 617 110 628

VIALS DOLENTS O CONDUCTORS IMPRUDENTS?

Iniciem un nou any fent una pregunta que, de prop o de lluny ens implica a tots.

La raó per la qual exposo el cas és que va sortir a la televisió l'alcalde d'Alfarràs, poble de les comarques de Lleida, dient que la carretera que uneix les comarques del Segrià i la Vall d'Aran era un desastre i culpava a les administracions de la gran quantitat d'accidents, molts d'ells mortals, que pateixen a aquells indrets.

La veritat és que em sorprengueren molt aquelles declaracions, no tan pels accidents, sinó per la culpabilitat que li donava al vial.

El juliol passat, amb el meu cosí i les nostres respectives esposes, vàrem fer aquell recorregut d'anada i tornada i vam quedar encantats, tant del ferm com del traçat d'aquella via. Amb el meu cosí, que va fer de camioner durant trenta anys, vam catalogar aquella via al mateix nivell que les de Figueres a Besalú, Figueres a Llançà, Besalú a Banyoles o la de La Canya a Camprodon.

El problema que nosaltres vam detectar te un nom: els conductors. Jo condueixo sempre a la màxima velocitat permesa, qe en aquella via és de noranta. Doncs, a excepció dels camions de gran tonatge, la resta de vehicles ens sobrepassava i, com a mínim, a velocitat d'autopista, sinó a més. En pocs instants els perdíem de vista. En aquestes circumstàncies, qui en té la culpa: els governants o els conductors?

A la nostra comarca també tenim certs conductors poc respectuosos de les senyals de trànsit, però afortunadament son els menys. La prova és que cap alcalde ha sortit a la tele a queixar-se.

Un company mecànic tenia un client que conduïa d'una forma molt arriscada. Un dia va anar a queixar-se de que la darrera reparació que li havia fet havia durat molt poc temps. El mecànic va contestar-li: Mireu senyor, jo puc reparar perfectament qualsevol marca de vehicle, però el que no puc ni sé fer és arranjar conductors! Evidentment va perdre el client.

Amb el client d'aquell mecànic, per qüestions de feina, vaig fer-hi un viatge a Barcelona. Mai havia passat tanta angoixa dins d'un cotxe!

Al meu entendre, el vial de Lleida a Vielha no necessita cap arranjament. El més adequat seria, com digué el mecànic, arranjar els conductors.

Confiem que aquest any que estrenem ajudi a conscienciar els usuaris de la carretera i així sortir-ne guanyant tots. I pensem amb serenitat en aquell article del codi de circulació que diu: "El conductor sempre serà amo del vehicle". Més clar, l'aigua!

Bonaventura Mir

RESTAURANT
Sa Poma
Restaurant amb encant
a l'Empordà

Espionellà ————— Bàscara
Reserves - 972193137

nix profusta

Mas Can Rajoler, N-260 km. 49,50
17746 Cabanelles (Girona)
Tel. 34 972 565410
nix@nixprofusta.com

PNEUMÀTICS
AIXÀS
FIGUERES

C/ Sta Llogaia, 21 - Tel. 972 50 38 36
C/ Empordà, 10 - Tel./Fax 972 67 12 53
17600 FIGUERES (Girona)

Recepta Casolana de l'Anita

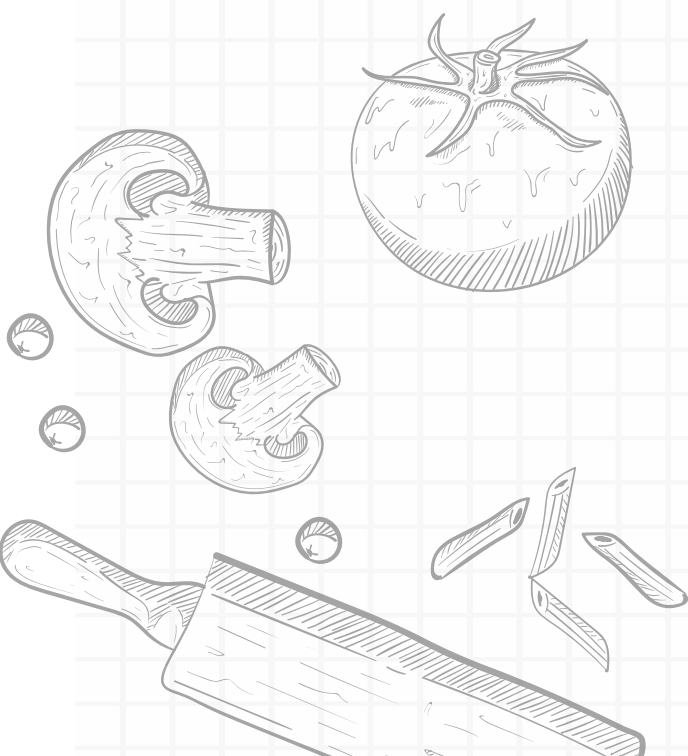
OSSO BUCO AMB BOLETS

Ingredients per a 8 persones:

- 8 peces mitjanes d'ossobuco de vedella
- 3 o 4 cebes grosses
- 3 pastanagues
- 2 o 3 tomàquets
- 1 cap d'all
- 2 branquetes d'àpid
- 1 got de brandí
- Oli d'oliva, sal i pebre negre
- Mig litres de brou o d'aigua amb pastilla de caldo (Avecrem o similar)
- Mig quilo de bolets prèviament cuits.

Preparació:

1. En una cassola ample amb l'oli calent hi posem els talls de carn prèviament salpebrats i els enrossim pels dos costats.
2. Tallem totes les verdures a daus petits. Els alls els deixem sencers i sense pelar.
3. Una vegada enrossida la carn, afegim les verdures i els alls, ben repartit per tal que quedi ben integrat al mig de la carn i ho deixem coure fins que les verdures estiguin cuites, ben rossetes.
4. Tot seguit ho ruixem tot amb el brandí i ho deixem a foc baix durant uns deu minuts per tal que s'evapori l'alcohol. Tot seguit hi posem el brou o l'aigua, (bullint) ho remenem tot sacsejant la cassola i ho deixem a foc molt baix per a què faci el xup-xup més o menys durant una hora, fins que veiem que la carn és tova i es desprèn de l'os.
5. Separem la carn, amb molt de compte que no es trenqui la peça, posem totes les verdures i els alls pelats (optatiu) en un pot i ho triturem tot fins que quedi una salsa fina, es posa en una cassola ben ampla (per no amuntegar la carn), hi posem els bolets cuits i ho deixem una estoneta fins que s'escal·fin i agafin el gust de la salsa.
6. Provar la salsa i rectificar de sal/pebre. Si queda espessa s'hi pot afegir aigua calenta.
7. Per acabar incorporem la carn de forma que quedi espaiada i ben integrada a la salsa amb els bolets i ho deixem uns deu minuts a foc baix abans de servir-ho.

Si entreu a la web de la Federació Catalana de Tir Olímpic, us trobareu, com en molts altres esports, un grapat de modalitats i categories: que si plat, que si precisió, bosc, que si tir amb pistola, amb carrabina, individuals, per equips i un altre grapat per edats: alevins, infantils, cadets, juvenils, sub 23... femenins, masculins...

Un bosc de "clics" per acabar localitzant a l'Arnau Planas Vilches, el net de Cal Cucut de Queixàs.

Però si busqueu a través de la web de la "Real Federación Española de Tiro Olímpico", el trobareu més fàcilment, perquè al calendari de la primera pàgina destaquen el Campionat de Joves Promeses que s'ha fet el dies 1, 2 i 3 de novembre a Múrcia, on l'Arnau va quedar en segona posició. És a dir, Subcampió del campionat d'Espanya de Joves Promeses en carrabina d'aire a la categoria de cadet masculí.

L'Arnau va néixer un 15 de maig del 2003, és a dir, ara te 16 anys.

I avui que és diumenge, ens arribem a Cal Cucut a conèixer millor aquesta realitat de l'esport d'elit que tenim a casa nostra.

Com t'hi vas aficionar a aquest esport, Arnau?

L'altre meu avi de Girona—mentre parlem tenim al costat l'avi de la casa, en Jaume, que està fent una escolta activa per no perdre's res del que diu l'Arnau—de petit em portava a les fires a tirar, i com que ell era el secretari del Club de Tir de Girona, em va proposar d'anar allà i provar-ho, ho vaig fer i em va agradar i ja he anat seguint. Tenia 13 o 14 anys quan vaig començar diguem-ne formalment.

El tema dels entrenaments...

Un cop a la setmana baixo a Girona, a les instal·lacions del Club de Tir. Cada setmana son entre dues i tres hores. Has de tenir en compte que cal posar-se i treure la roba d'especial protecció que portem per practicar aquest esport.

M'explica que els entrenaments no sols consisteixen en afinar la punteria a la diana. Hi ha molt de treball per aconseguir augmentar al màxim la capacitat de concentració...

Quan estàs tirant i, per descomptat quan competeixes, no pots estar pensant altres coses,

ni pots deixar que res et distregui. Has d'estar tu i la diana i res més al voltant. Amb l'entrenador practiquem exercicis que ens ajuden a aclarir la ment i a que no pensi en d'altres coses. I altres de reflexió. Cal estar tranquil quan practiques.

I les competicions en caps de setmana?

Si, tenim una lliga catalana, que dura tot l'any i en la que hi prenen part els diferents clubs catalans, que som forces... ara no et sabria de quants.

I a banda de la lliga, es fan els campionats de Catalunya que son els classificatoris pels d'Espanya.

A nivell econòmic, reps algun tipus d'ajuda? Perquè et deu tocar viatjar força...

Si, de l'Ajuntament de Cabanelles rebo una petita ajuda i també del mateix Club de Tir de Girona.

L'Arnau compagina aquesta dedicació a l'esport amb els estudis. Actualment està fent un cicle d'informàtica a l'Institut a Figueres. Li preguntem sobre altres aficions: M'agrada el futbol, també. Abans hi jugava.

I a casa com s'ho van agafar això?

Be... no, be. Al meu pare no li agrada gaire això de les armes però, quan va veure que és un esport on es prioritza per sobre de tot la seguretat, ja ho va veure millor i m'ho va acceptar. L'arma que utilitzo és la carrabina amb aire comprimit, que dispara uns balins del quatre i mig.

Perspectives de futur?

Seguir endavant. En el futbol si que no hi veia futur, però en el tir em sento més esperançat, i crec que encara em queda molt camí a fer i em sento capaç d'avançar bastant.

Molt be, Arnau. Agraït per deixar-nos aquesta estona per fer-la petar i conèixer una mica més a fons el que estàs fent. Et veiem molt convençut del que fas i com ho has de fer i et desitgem "nervis d'acer", com deia aquell, i molta constància i encert en tot plegat.

Ha estat un plaer!